

עלי נהר עמוד ג' ע"ב אות ד' הגהת רבי שאול ח' ... שם מבאר עניין מה שאנחנו ממשיכים במטבע הברכה תיבות **במצוותיו** וציונו וכו' הוא לז"א דבי"ע דאצילות... ע"כ.

ראה שם שמבאר בעניין **מטבע ברכה** מה נתקן ומסדר כנ"ל ס"ד **עולמות** ההמשכה **בקדשנו** הוא **לאצילות** ע"ש. וראה באותו עניין **עלי נהר עמ' כ"ז** סוף אות ל"ב וסוף אות ל"ג:

סידור א' דף מ"ג ע"ב הקדמת ברכת התורה: ... ברכת אשר קדשנו **על דברי תורה** היא **בשני** בחינות א' בחינת מצוות **עסק התורה** אשר היא **בז"א דאצילות**, והשנית בג' פרצופי ההודות **חיצון אמצעי** ופנימי דאור חוזר דפרצוף אמצעי דז"א דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה **כמו ח"י ברכות**. וצריך **לכוין** בכל פרטי הברכה הנזכר **בשני** בחינות הנזכר א' בפרצוף דאצילות ב' בהודות **דאור חוזר** הנזכר. **עד סוף** תיבת העולם נשלם **המשכת הודות** הנזכר **כמו ח"י ברכות**. ובתיבת אשר קדשנו וכו' **המשכת** הצלמים הוא **בחב"ד דז"א דאצילות** דווקא **כמו** בשאר **מצוות התורה** ודו"ק.

להבין שב-**ברכות השחר** ההמשכה אינה מ-ע"ב ס"ג דא"ק אלא **מעתיק דעשיה** שהבירור הוא נעשה על ידי הבחינות של בי"ע דאצילות 2-3-4 שירדו לעזור בבירורים, וכאן מבאר לנו **הקדמת הברכה בסידור** שיש עוד בחינת של **עסק התורה** שהיא ב-ז"א דאצילות, ולזה מחלק הכוונה בברכה ש-עד מלך העולם המשכת ההודות וכו' ומ-אשר קדשנו המשכת הצלמים מ-ע"ב ס"ג דא"ק. ומשמע שיש לכוון שניהם זה לכאורה קשה להבין.

סידור א' דף מ"ה ע"א הגהה: ... א"ה מה שיש כאן על הכוונה הזאת **חצי לבנה** (סוגריים) הוא להגיד שאינה מעיקר הסידור **רק מסידור הנדפס**... ראה שם והיא בכוונת מלך העולם של **ברכת התורה**, ומבאר מה שסדרו לכאורה שיש **שתי עליות א'**. לעתיק דעשיה לתיקון הראשון הנ"ל ב'. ועוד עליה **לע"ב ס"ג דא"ק** לתיקון ברכת התורה שהיא **בז"א דאצילות**, ראה שם דעת **רבי שאול** גם כן בעניין שאר הברכות שהם שבח, ע"ש כל ההגהה מביא שיטת **הרב שמן ששון** וכן דעת **רבי שאול** בזה שאין לכוון **אלא** את תיקון התפילה והשאר ממילא נעשה, ומסיים **והבוחר יבחר** וכנודע אנחנו סוברים **כדעת רבי שאול**.

באתי לגני א' סוף עמוד מ"ד: ... ובהגהת **הגאונים מדפיסי** הסידור על **ברכת התורה** כתוב, שראוי לכוון **בכל ברכות השחר ב' כוונות**. תיקון **פרצוף העשיה** ועליית הבירורים היא **עד עתיק**, ועוד **כוונת ברכת המצות** והשבח ועליית הבירורים **לע"ב ס"ג דא"ק**. **ובשם השד"ה** זיע"א כתבו **שכונת תיקוני התפילה היא חיובא**, וכוונת השבח היא **רשות** ע"ש. וכנראה כוונתו ז"ל היות **ועיקר השבח הזה** הוא לצורך התפילה, ובלי זה אפילו שלא היו מתקנים אותם, ולכן **כוונת התפילה עיקר** וכוונת השבח **טפל**... ובאמת מצאתי **בכתב ידו** של הרב **סלמן מוצפי** ז"ל על ברוך שאמר משם **השד"ה** זלה"ה שאין להעלות הבירורים **אלא עד עתיק כמו** ברכות השחר, וכן ביוצר **ולא לע"ב ס"ג דא"ק** ע"כ. וכנראה דלשיטתיה אזיל שזה **חיוב** והשבח **טפל**, וזו עיקר הכוונה **שצריך לכוין**... ע"כ ע"ש.

הנה משמע כדעת **השד"ה** שבכל מקום שיש **שני** תיקונים, כגון קריאת שמע וספירת העומר ועוד', מכוונים **רק בחינה אחת** העיקרית, והשניה **טפל**. וכן כאן **בברכת התורה** שכן כבר **הרש"ש** נראה שצריך להבין שיש ב' כוונות אך כתב שהראשונה **בכללות** ואולי כוונתו שאין לכוונה בפרטות, וכמו **דעת השד"ה**.

שערי רחמים א' שאלה ער"ב: ... ע"ש באורך בעניין הבירורים סדר עלייתם ומקום תיקונם... ע"ש.